

Lakoma

XVIII. Egressy Béni
Országos Színjátszó
Fesztivál

Szepsi és Buzita

1. szám, csütörtök

2016. november 10-12.

Rendezvényünk fővédnöke:

Haraszi Attila főkonzul

Haraszi Attilát idén október 20-án erősítették meg kassai főkonzuli posztján. A konzulátus új vezetője október 23-án, az 1956-os forradalom és szabadságharc ünnepére rendezett fogadáson mutatkozott be a kassai történelmi városházán.

Kétnyelvű beszédében elmondta, hogy örömmel jött állomáshelyére. Korábbi munkája során, a nemzetpolitikai államtitkárságon már tájékozódott az itteni helyzetről. Nyitottságot és előítélet-mentességet ta-

pasztalt, így széleskörű tevékenységének nem látja akadályát.

A sorrendben immár hatodik főkonzul elődei munkáját fogja folytatni, tehát Kassán és a főkonzulátusi körzetben számíthatunk arra, hogy a magyar kultúra és tudomány további jeles képviselőivel ismerteti meg az ittenieket, gazdasági vonalon pedig elsősorban a határon átívelő együttműködések további szélesítésére és megerősítésére törekszik.

Csécsi Éneklő- és Hagyományőrző Csoport

A Csécsi Éneklő- és Hagyományőrző Csoport 1989. február 16-án alakult. Ezalatt a több mint 25 év alatt a csoport számtalanszor szerepelt a helyi és a járási rendezvényeken, de külföldi rendezvényeken is, vidám jelenetekkel, falusi komédiával és énekkel.

A csoport az idén már nyolcadszor vesz részt az Egressy Béni Országos Színházi Fesztiválon Szepsiben és Buzitán. Legsikeresebb szereplésük a fesztiválon 2011-ben volt, amikor nívódíjat és a legjobb színpadképért járó díjat kaptak, valamint Laczkó Mária teljesítményét a legjobb női alakítás díjával jutalmazták.

A csapat negyedszázados barátságot ápol a magyarországi Markaz község éneklő csoportjával, melynek 30. évfordulójára rendezett ünnepségen ők is részt vettek

Kukoricafosztás

Hogyan fosztották régen a kukoricát, a szomszédok segédletével...

Pelegrin Balázs - koma
Takács Mária - Sári gazdasszony
Vidasics Mária - Bözsi
Juhász Ilona - Ica lelkem
Hozza Erzsébet - Erzsike
Snyír Mária - Zsuzsika
Feterik Mária - kománé

L
A
K
O
M
A
G.I.K.SZ.E.R. Diákszínpad

A G.I.K.SZ.E.R. Diákszínpad immár hatodik éve működik sikeresen a rozsnyói P.J. Šafárik Gimnázium szárnyai alatt. A csapat célja a kísérletezés és a zsánerfüggetlenség, jól példázák ezt az eddigi darabjaink, mint a Thébai k.f.t.(Sophokles: Antigoné alapján), Dr. Karolina Show (Hans Saschs vásári komédiái alapján), A balerina (Hans Christian Andersen: A rendíthetetlen ólomkatona alapján) és a Rue Morgue (E.A. Poe: Morgue utcai kettős gyilkosság alapján). Idén Gogol Revizorját gondolta újra a csapat, az előadás A falu címet kapta.

G.I.K.SZ.E.R. Diákszínpad

A falu

L
A
K
O
M
A

Az előadásban a csapat egy névtelen gömöri kis falucs-
kába kalauzolja el a nézőket, ahol a lakosok ingerszegény
közegben töltik napjaikat, melyek kísértetiesen hasonlítanak
egymásra. Ebbe a közegbe érkezik egy fiatalember, akitől
a megváltást várják. Mindez akkor történik, amikor mindenki
a falunapra készül...

A mű rámutat a gömöri tájszólás értékeire, de olyan problé-
mákra is, mint az alkoholizmus, a „harangba zárttság”. Való-
jában társadalmunk görbetükré.

Tamás (a pasas) – Bodnár Dániel
 Jozefina (a polgármester lánya) – Csobády Csilla
 Dodi (polgármester) – Korintus Attila
 Jozso (alpolgármester) – Bartha Marco
 Jóska (VPP) – Fekete Dávid
 Józsika (VPP) – Kustván René
 Drágica (pultos csaj) – Jakab Zsuzsa/Máté Szonya
 Drága (pultos csaj) – Fazekas Gabriella
 Jozefínka (titkárnő) – Lengyel Emese
 Jozefina (polgármesterné) – Kristóf Vivienne
 Rendezvényszervező 1 – Huszka Zoltán
 Rendezvényszervező 2 – Kovács Szabaszián
 Papp Viki – Papp Viktória
 Réka (Tamás kolléganője) – Fazekas Monika
 A pap – Ulbrik András Márk

N. V. Gogol: A revizor nyomán írta és rendezte:
 Kovács Péter és Kristóf Roland

Rebellis

Sovagsógyszer

- Tasnádi István: Közellenség c. zenés uszítása nyomán

“

ha azokkal a határokkal
találjuk szembe magunkat,
melyeknek a lehetőségei átlépnek rajtunk,
akkor épp ideje, hogy visszaszerezzük
elhajtott lovainkat ”

ÖTLET:

Mizser Attila

KOSZTÜM:

Jana Bialová

KOREOGRÁFIA:

Énekes István

CSOPORTVEZETŐ:

Gáspár Katalin

DÍSZLET:

Fero Mráz

RENDEZTE:

Szvorák Zsuzsanna

ZENE:

Burovincz Laura, Jakab Levente, Peti Viktor

JÁTSZÓK:

Bari Kamilla

Bystrianska Karina

Mikó Barbara

Soós Miklós

Földi András

György Friderika

Hegyi Norbert

Hulitka Dávid

Kalocsai Ádám

Molnár Mátyás

Princz Réka

Rákosi Andrea

Tódor Sándor

Tóth Bianka

Ádám Diana

Balog István

Csulák Norbert

Jakab Levente

Tóth Bianka

Tóth Noémi

Vaculčiak Dávid

Valko Juli

Végh Krisztina

Zólyomi Monika

Csonka Bianka

Tóth Boglárka

Kohlhaas Mihály története

Lapropós változatban

A Kohlhaas Mihály története számos drámaírótól megihletett. Sok-sok „könnyedebb” előadás után ennek sajátos apropós változatát vitte színre a füleki Apropó Diákszínpad is Szvorák Zsuzsa rendezésében, amely az idei Jókai Napokon szinte minden díjat bezsebelt (legjobb rendezés, zene, nívódíj, egyéni alakításdíj). A IV. Őszi Színházi Fesztiválon maguk a fülekiek is megnézhatték az előadást, amelynek elején a rendező „megfenyegette” a nézőket, hogy az előadás közel sem lesz olyan poéndús, mint ahogy azt az Apropótól megszokhattuk. A nézők aztán gyorsan megnyugodhattak, Szvorák Zsuzsa ugyanis ezúttal nagyot tévedett. A Rebelis című lovaglógyakorlat hamisíthatatlan apropószvorákos előadás, de az előző könnyedebb hangvételi előadásokhoz ké-

pest rázós kérdéseket vet fel.

Kleist hősei többnyire áthághatatlan akadályokkal próbálnak megbirkózni, s bár mind egy szálig elbuknak, erkölcsi győztesként távoznak az élet színpadáról. Nem kivétel ez alól Kohlhaas Mihály sem, aki szintén a végsőig elmegy, hogy igazságát érvényre juttassa. Ez sikerül is neki, de túl nagy árat kell érte fizetnie. S bár a történet az 1400-as években játszódik, a viszonyok és értékrendek azóta sem változtak, így talán nem véletlenül dolgozták fel többen a történetet, elég csak Sütő Andrásra (Egy lócsiszár virágvasárnapja) vagy Tasnádi Istvánra (Közellenség) gondolni. Ez utóbbi zenés uszítás apropósított változatát készítette el Rebellis címmel Mizser Attila és Szvorák Zsuzsa. Nem hiányozhattak a további állandó

alkotók sem, így a korabeli viseletre hajazó ruhákat megálmodó Jana Bialová vagy a most is nagyon egyszerű, de annál hatásosabban működő díszlet-elemekkel dolgozó Fero Mráz, aki pár szalmabálát és lószerszámot helyezett el a színpadon, amelyeket rendkívül hatásosan laknak be és használnak az Énekes István által megálmodott koreográfia segítségével az Apropó tagjai. Az előadás külön erőssége a három tagú zenekar, Burrovincz Laura, Peti Viktor és Jakab Levente, akik expresszív zenei aláfestésükkel irányítják a játékot.

„Bocsáss meg a Ti ellensé-

geidnek, s tégy jót azokkal is, akik gyűlölnék” – talán nem véletlenül idézik a jézsusi alapgondolatot a játékszók, ahogy felteszik azt a kérdést is, szabad-e vajon a megaláztatások ellenére is önbírálatot végezni. A lovak szemszögéből elmesélt történet nem egy sikertörténet, s majdnem csak vesztesei vannak. Egyetlen győztes a néző, aki mellett, hogy kap egy jellegzetesen apropósan elmesélt történetet, hazafelé batytyogván elgondolkozhat a játékszók által feltett égetően aktuális kérdéseken is. Hősök, rebellesek vagy balekok vagyunk itt mindannyian?

Juhász Dósa János, 2016. 10. 05.
www.gomorilap.sk

Bodon Andrea laudációja

Két kassai egyszerre került el Pozsonyba, az egyetemre. A véletlen egy szobába sodorta őket, s így teremthettek maguknak egy kis kassai világot a sivár kollégiumi kuckóban. Akkor még nem tudhatták, hogy eljön a nap, amikor együtt állnak majd a szépsi kultúrház színpadán, egyikük a díjazott, a másik a méltatója. Nem, akkor még a két kassait más érdekelte, az irodalom, a szerelem, a hirtelen jött szabadság az otthontól messze, az elnyomott honvágy, a lassan ismerőssé váló egyetemi élet. Aztán különvált az útjuk, már a második évben, s egy ideig nem is találtak egymásra. Egyetem után

kicsit elvesztek egymás számára, egyikük tanítani ment, másikkal a gyerekeit nevelte, és egy nap meglepődve vette tudomásul, hogy színdarabra hívják. Ő, aki átmenetileg bennragadt a pelenkák és cumik, gyermektápszer és babakocsi világában, ráeszmélt, hogy létezik ezen túl valami más is, és hogy a hajdanvolt szobatárs egy maroknyi lelkes gimnazistával megcsinálta a Padlást, a szellemekkel, a szilvásgombóccal, a nagyon is igényes dalokkal, a kétbalkezes detektívvel, a musical minden műfaji nehézségével és szépségével. Hát így kezdődött.

Aztán folytatódott számos darabbal. A csapatban mindig sokan akartak játszani, nehéz volt annyi embert mozogni, beszélni, énekelni tanítani, de ő sosem adta fel. Csinálta – csinálja húsz éve már, diákszínészei tőle tanulták a színpadi biztonságot, a csapat iránti elkötelezettséget, és azt is, hogy a sikerért nagyon keményen meg kell dolgozni.

Bodon Andrea a húsz év alatt színre vitt 12 színdarabot és 13 lírai összeállítást, többször kapott munkájáért fődíjat, nívódíjat, legjobb rendezés díját, és még ma is ugyanaz a szerény és alázattal teli ember, akivel az egyetem első évében egy szobában laktam. A volt színjátszók közül pedig ötvenen vannak olyanok, akik a világot

világot jelentő deszkákat választották életpályául.

A Kassai Gimnazista Színjátszó Társulat etel húsz évéről nem egyformán élesek az emlékeim: sorsunk hol egymáshoz sodort minket, hol ellökött egymástól. Voltak darabok, melyeket épp csak megnéztem, voltak olyanok, melyekben ismerősök játszottak – rövid tanári pályám diákjai. Voltak darabok, melyekben a saját gyerekeim szerepelt. És voltak olyan darabok is, melyeket Andival együtt szabtunk formára. Nekem könnyű volt csak hébe-hóba belekapcsolódni a KGSzT életébe, elvégezni néhány apróbb dramaturgiai simítást. Egyszer voltam, hol nem voltam, akár a mesében. A rendező – Andi – viszont olyan tartóoszlop volt mindig, akit soha senki nem vált fel, hogy megpihenhessen. Ő volt az, aki marokra fogta a sokfajta egyéniséget, aki mindenkinek hozzá illő szerepet talált, aki mindig újra csapatot kovácsolt a színpadra vágyó gimnazistákból. Ehhez időnként át kellett lépnie a saját árnyékát, finoman, de határozottan érvényesítenie kellett a saját akaratát, meg kellett küzdenie az amatőr csoportokat sújtó pénz- és kellékiánnyal, le kellett győznie a kétségbeesést, hogy nincs megfelelő darab, hogy van, aki hadar, van, aki kétfallásos, van, aki rendetlenkedik, van, aki nem jött el a próbára... És el kellett viselnie számos negatív kritikát is. Akadtak értetlenkedő szakmabeliek, akik rendezői koncepciókat, többletjelentéseket, mögöttes tartalmakat kértek számon, holott őt mindig csak egy cél mozgatta: játszani engedni azt, aki játszani akar.

A KGSzT szombaton tartja huszadik születésnapját. Húsz év nagyon sok egy gimnazista színjátszó csoport életében, hiszen négyévenként lecserélődik az egész gárda, így a csapatban mostanáig játszóok összlétszáma már csak háromjegyű számmal fejezhető ki. Diákok jönnek, diákok mennek, de a mozgatórugó, a rendező marad. Évről évre vadászatra indul, hogy új darabot találjon. Ha máshol nem talál, becsenget hozzám is. Leül a szőnyegemre, hogy könyvesszekrényem megfelelő polcához – a drámás polchoz – könnyebben hozzáférjen, és böngészni kezd. Sokszor keresgélünk együtt is. És olyanok vagyunk újra, mint a két hajdani kollégiumi szobatárs, aki közös világot teremt magának. A mese, a színpadi illúziók, az elillanó, de lelkünkben mégis örökös nyomot hagyó boldogság világát.

Kozsár Zsuzsanna

A fesztivál főrendezője:

A Csemadok Országos Tanácsa - Pozsony megbízásából
a Csemadok Kassa-környéke Területi Választmánya - Szepsi.

A fesztivál társrendezői:

Csemadok Szepsi Alapszervezet,
Csemadok Buzitai Alapszervezet,
Szlovákiai Magyar Művelődési Intézet - Dunaszerdahely,
Szepsi Városi Hivatal és Önkormányzat,
Buzitai Községi Hivatal és Önkormányzat,
Szepsi Városi Művelődési Központ és Könyvtár,
Bódva-völgyi és Érchegységi Kulturális Központ - Szepsi
Kazincbarcikai Városi Hivatal és Önkormányzat
(Magyarország)

A fesztivál főtámogatói:

SZK Kormányának emberi jogokért és nemzeti kisebbsége-
kért felelős Főosztálya - Pozsony,
Bethlen Gábor Alap - Budapest (Magyarország).

LAKOMA-A XVIII. Egressy Béni Országos
Színjátzó Fesztivál lapja
1.szám, 2016. november 10.
Szerkesztő: Kozsár Zsuzsanna
Tördelő: Tóth Emese